

L'escut de pedra que és la cara est de la Miranda de les Boïgues esdevé una de les roques més emblemàtiques de la regió d'Agulles. Perfectament encarada a l'est si pot escalar durant tot l'any si escollim l'horari més convenient.

Tot i que l'oferta d'itineraris és força variada, la majoria de cordades es decanten per a la clàssica MONTPART. Una bona alternativa a aquesta és la García-Vidal, via de finals dels 70, segueix fil per randa l'estil de l'època, una corrua de burinades quan la dificultat sobrepassa el V+ i cap mania per avançar per on més tira. Malgrat això, la segona tirada és ben estranya, fent una marrada que es torna prou exposada (amb la mentalitat de la via hauria sigut més 'lògic' seguir recte per superar un petit mur que no deu passar de 6a). En qualsevol cas la via bé val una visita, més ara que ha estat restaurada i entre els vells burins i trobem algun parabolt col·locat estratègicament.

Via: garcía-Vidal

Zona: Montserrat – Agulles

Dificultat: 6c+ (MD)Dificultat obligada: V+

• Exposició: Baix menys a la segona tirada que és expo

Compromís: BaixLlargària: 90 metres

• Equipament: Burin i parabolts

Material: 16 cintesOrientació: EstValoració:***

Aproximació:

Després de deixar el cotxe a Can Massana hem de prendre la pista que ens porta fins al Coll de Guirló. Un cop arribem al Coll caminem uns quants metres més en direcció a la muntanya i prenem un corriol a mà dreta. Aquest corriol porta fins al Pas de la Portella. Un cop passem la Portella prenem el camí cap al refugi. Abans de fer la darrera pujada per arribar al refugi, creuem la canal del Cirerer, tot just abans d'arribar-hi per la banda esquerra de la muntanya trobarem un corriol que puja fins al coll entre la Miranda i les Momietes. La via comença al mateix coll.

La via:

La primera tirada és molt interessant: Continuïtat típica d'Agulles, quasi sempre sobre presa petita, salpebrat amb tres bombos que li acaben de donar el grau, menció especial pel darrer, que t'acaba de deixar a gust.

El segon llarg de corda marxa recte a caçar una burinada per després buscar pas a la dreta. Des de la següent expansió haurem de marxar cap a l'esquerra passant per una reunió (Verdaguer-Durán?) abans d'atènyer la nostra.

La darrera tirada és ben mantinguda i es pot fer en Ae i V+ o bé tota en lliure (6c+). Aquí l'ambient es torna sublim alhora que les vistes s'obren; un bon fi de festa

Descens:

Anem a buscar la cara oest i fem un parell de desgrimpades que ens deixaran al camí d'Agulles.